

der ikke direkte vedrører dette Forslag. Derimod rejste det ærede 1ste Medlem for 2den Kreds (Piper) Spørgsmaalet om, hvorvidt Staten ikke havde gjort rettere i at stifte et udenlandsk Laan allerede forrige Gang og igen nu. I og for sig har jeg været af den Mening, at naar Staten nu skulde optage et Laan, og *naar* den da kunde henvende sig til det danske Laanemarked og der var en saadan Penge- rigelighed eller en saadan Opsparing til Stede, at Staten ogsaa formaalstjenlig kunde henvende sig til det danske Mar- ked, saa var det ogsaa rigtigt at gøre det; thi under en saadan Situation som den, vi har, under den nuværende Verdenstilstand, mente jeg, at det havde ikke ringe Betydning, at Danmark kunde vise, at dette Land kunde staa paa egne Ben i finansiel Henseende, ikke mindst, naar de Beløb, det gjaldt om, for største Delen skulde bruges til Forånstalt- ninger i Forsvarsøjemed; ikke mindst da maatte det være rigtigt, at Landet ogsaa be- stred Udgifterne derigennem, at man optog Laanet herhjemme. Ogsaa paa dette Punkt forekommer det mig, at der er en Enighed, som jeg meget paaskønner, imellem det ærede 1ste Medlem for 6te Kreds (Hey) og mig; men dog tager det ærede 1ste Medlem for 2den Kreds (Piper) fejl i, at Finansministeren skulde have overset en saadan Mulighed som den Fordel, der kunde have været til Stede ved at laane i Udlandet, ikke mindst af Hensyn til Kur- serne for Valuta. Dette har været indenfor Finansministeriets Betragtning; men jeg vil meget nødig udtale mig om dette Spørgsmaal her offentligt, om jeg saa maa sige, fordi man da kom ind paa forskel- lige Forhold, som det maaske ikke var værd at berøre offentligt. Jeg har givet Oplys- ning om, hvorledes Forholdene har været med Hensyn til Optagelsen af Laan i Ud- landet i det Udvalg, som blev nedsat af Folketinget om det foreliggende Lovforslag. Jeg kunde maaske faa Lejlighed til i Landstingets Finansudvalg at give nogle Oplysninger derom, og jeg tror, at disse Oplysninger vilde være af den Art, at man vilde indse, at nogen virkelig Mulighed for Staten, for Finansministeriet, til at slutte et saadant Laan har der ikke været, ikke paa Betingelser, som var antagelige, om der overhovedet har været nogen Mulighed. Men derom kan jeg, som sagt, godt give Oplysning i Landstingets Finansudvalg, om man ønsker det.

Det ærede 1ste Medlem for 6te Kreds var enig med mig i, at der neppe bliver Tale om en stor Forhandling om vor

Skattelovgivning allerede om et Aar. Det ærede Medlem udtrykte sig med noget større Vished end jeg, og det er naturligt; men for Resten har jeg allerede sagt, at jeg anser det for sandsynligt, at et Lov- forslag i saa Henseende maatte fremsættes til Efteraaret af den daværende Finans- minister. Derimod var det ærede Medlem saa inde paa Spørgsmaalet om nye Skatter og nævnede Værneskatten. Jeg forstod det ærede Medlem saaledes, som han vistnok ogsaa selv sagde, at han ansaa det for rigtigt at omtale Sagen for at holde den i frisk Erindring. Men det ærede Medlem vil ogsaa give mig Ret i, at det vilde være urimeligt for mig i Øjeblikket at omtale eller forhandle om en saadan Skat, naar vi er enige om, at Skattefor- handlinger overhovedet maa udsættes, om ikke ad *calendas græcas*, saa dog til en Tid, hvor man paa bedre Grundlag kan rejse Spørgsmaalet.

Dalsgaard: Hvis jeg ikke hørte fejl, angav den højtærede Finansminister For- holdet med Hensyn til Renterne af Laanet i Fjor og det, vi optager nu, noget for- skelligt fra det Forhold, jeg angav. Saa vidt jeg hørte, sagde den højtærede Finans- minister, at den virkelige Rente af Laanet, vi optog i Fjor, var $4\frac{3}{4}$ pCt., og at den effektive Rente af det Laan, vi skal optage efter det foreliggende Lovforslag, er $5\frac{1}{6}$ pCt. Ja, jeg tog ikke Hensyn til de sær- lige Omkostninger, der er ved Laanenes Optagelse; jeg nævnede det udtrykkelig i min første Udtalelse. Det er muligt, at den højtærede Minister har taget Hensyn til disse Omkostninger, og at Forskellen ligger deri. Men tager man ikke Hensyn til Omkostningerne, er Forholdet saaledes, som jeg angav første Gang, jeg havde Or- det, at den effektive Rente af Laanet i Fjor, henset til Amortisationen, er 4,68 pCt., medens Renten af det Laan, vi nu skal optage, bliver 5,05 pCt.; og jeg tror ikke, selv om man lægger Omkostningerne til, at det kan bringe nogen af Satserne op til henholdsvis $4\frac{3}{4}$ pCt. og $5\frac{1}{6}$ pCt. Da jeg nu er kommet til at tale om disse Omkostninger, som jeg altsaa saa bort fra forrige Gang, jeg havde Ordet, vil jeg sige, at det er egentlig det eneste i Forslaget, jeg undrede mig en lille Smule over, det, at Finansministeren skulde have Bemyndigelse til at anvende indtil $\frac{1}{2}$ pCt. af det samlede Laans Paalydende til Bestridelse af Omkostningerne. Det er 300,000 Kr. Jeg synes, det er noget meget; men jeg har set — det er vist i Motiverne, det